

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P8_TA(2017)0092

Yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan perustuslailliset, oikeudelliset ja institutionaaliset vaikutukset: Lissabonin sopimuksen antamat mahdollisuudet

Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. maaliskuuta 2017 yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan perustuslaillisista, oikeudellisista ja institutionaalisista vaikutuksista: Lissabonin sopimuksen antamat mahdollisuudet (2015/2343(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Lissabonin sopimuksen,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) V osaston,
- ottaa huomion SEU-sopimuksen 36 artiklan Euroopan parlamentin roolista yhteisessä ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikassa,
- ottaa huomioon SEU-sopimuksen yhteisen puolustuspolitiikan asteittaista määrittelemistä koskevan 42 artiklan 2 kohdan, 42 artiklan 3 kohdan, 42 artiklan 6 kohdan, 42 artiklan 7 kohdan sekä 45 ja 46 artiklan,
- ottaa huomioon perussopimukseen liitetyn pöytäkirjan N:o 1 kansallisten parlamenttien asemasta Euroopan unionissa,
- ottaa huomioon perussopimukseen liitetyn pöytäkirjan N:o 2 toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta,
- ottaa huomioon 20. joulukuuta 2013, 26. kesäkuuta 2015 ja 15. joulukuuta 2016 annetut Eurooppa-neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2013, 18. marraskuuta 2014, 18. toukokuuta 2015, 27. kesäkuuta 2016 ja 14. marraskuuta 2016 annetut neuvoston päätelmät yhteisestä turvallisuus- ja puolustuspolitiikasta,
- ottaa huomioon 13. huhtikuuta 2016 antamansa päätöslauselman ”EU muuttuvassa globaalissa toimintaympäristössä – yhteenliitetyn, kiistanalaisempi ja monimutkaisempi maailma”¹,

¹ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0120.

- ottaa huomioon 22. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselman ”EU:n keskinäistä puolustusta ja yhteisvastuuta koskevat lausekkeet: poliittinen ja operatiivinen ulottuvuus”¹,
- ottaa huomioon 22. marraskuuta 2016 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin turvallisuusstrategiasta²,
- ottaa huomioon 21. tammikuuta 2016 antamansa päätöslauselman keskinäistä puolustusta koskevasta lausekkeesta (SEU:n 42 artiklan 7 kohta)³,
- ottaa huomioon 23. marraskuuta 2016 antamansa päätöslauselman yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan toteuttamisesta⁴,
- ottaa huomioon 16. helmikuuta 2017 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin toiminnan parantamisesta hyödyntämällä Lissabonin sopimuksen tarjoamia mahdollisuuksia⁵,
- ottaa huomioon unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002⁶ kumoamisesta 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 (”varainhoitoasetus”),
- ottaa huomioon 12. lokakuuta 2015 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2015/1835 Euroopan puolustusviraston perussäännöstä, kotipaikasta ja sen toimintaa koskevista säännöistä⁷,
- ottaa huomioon 22. tammikuuta 2001 tehdyn neuvoston päätöksen 2001/78/YUTP poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean perustamisesta⁸,
- ottaa huomioon Haagissa 8. huhtikuuta 2016, Luxemburgissa 6. syyskuuta 2015, Riiassa 6. maaliskuuta 2015, Roomassa 7. marraskuuta 2014, Ateenassa 4. huhtikuuta 2014, Vilnassa 6. syyskuuta 2013, Dublinissa 25. maaliskuuta 2013 ja Pafoksessa 10. syyskuuta 2012 pidettyjen yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa sekä yhteistä turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa käsittelevien parlamenttien välisten kokousten loppupäätelmät,
- ottaa huomioon Euroopan unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan, komission varapuheenjohtajan 28. kesäkuuta 2016 esittelemän Euroopan unionin ulko- ja turvallisuuspoliittisen globaalistrategian ”Shared Vision, Common Action: A Stronger Europe – A Global Strategy for the European Union’s Foreign and Security Policy”,

¹ EUVL C 419, 16.12.2015, s. 138.

² Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0435.

³ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0019.

⁴ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0440.

⁵ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0049.

⁶ EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1.

⁷ EUVL L 266, 13.10.2015, s. 55.

⁸ EYVL L 27, 30.1.2001, s. 1.

- ottaa huomioon Washingtonissa 4. huhtikuuta 1949 allekirjoitetun Pohjois-Atlantin sopimuksen,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan, komission varapuheenjohtajan 14. marraskuuta 2016 esittelemän asiakirjan turvallisuutta ja puolustusta koskevasta täytäntöönpanosuunnitelmasta ”Implementation Plan on Security and Defence”,
 - ottaa huomioon 7. heinäkuuta 2014 annetun Euroopan unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja komission varapuheenjohtajan sekä Euroopan puolustusviraston johtajan edistymiskertomuksen Eurooppa-neuvoston joulukuussa 2013 antamien päätelmien täytäntöönpanosta,
 - ottaa huomioon 8. heinäkuuta 2016 annetun Eurooppa-neuvoston ja komission puheenjohtajien sekä Pohjois-Atlantin puolustusliiton pääsihteerin yhteisen julkilausuman,
 - ottaa huomioon 23. kesäkuuta 2016 Yhdistyneessä kuningaskunnassa pidetyn kansanäänestyksen tuloksen,
 - ottaa huomioon 28:ssa Euroopan unionin jäsenvaltiossa 9.–18. huhtikuuta 2016 tehdyn Euroopan parlamentin erityiseurobarometrin tulokset,
 - ottaa huomioon 30. marraskuuta 2016 annetun komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle Euroopan puolustusalan toimintasuunnitelmasta (COM(2016)0950),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan sekä perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan työjärjestyksen 55 artiklan mukaisesti järjestämät yhteiskokoukset,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan ja perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan lausunnon (A8-0042/2017),
- A. ottaa huomioon, että Euroopan unioni on vakaasti päättänyt määrittää yhteisen puolustuspolitiikan, joka johtaa yhteiseen puolustukseen, joka puolestaan vahvistaa unionin yhtenäisyyttä, strategista riippumattomuutta ja yhdentymistä siten, että edistetään rauhaa, turvallisuutta ja vakautta Euroopan naapurustossa ja maailmalla; toteaa, että yhteinen puolustuspolitiikka edellyttää Eurooppa-neuvoston yksimielistä päätöstä ja sen hyväksymistä kaikissa jäsenvaltioissa niiden valtiosäännön asettamien vaatimusten mukaisesti;
- B. toteaa, että uusien geopoliittisten ja geostrategisten olosuhteiden ilmestyminen – euro-atlanttisen alueen jäädessä Aasian varjoon – sekä uudet toimijat ja uusien aitojen uhkien ja toiminta-alojen ilmestyminen osoittavat, että valtiot eivät kykene torjumaan uusia riskejä yksin, ja voimien yhdistäminen on tarpeen;
- C. toteaa, että yhteisen eurooppalaisen vaihtoehdon hylkääminen turvallisuus- ja puolustusosalalla aiheuttaisi yli 100 miljardin euron kustannukset vuosittain ja että EU:n tehokkuustaso on 10–15 prosenttia Yhdysvaltojen tasosta;

- D. toteaa, että maailmanlaajuisesti heikentyneet olosuhteet ovat korostaneet paremman yhteistyön, tietojen ja parhaiden käytäntöjen vaihdon merkitystä EU:n jäsenvaltioille sekä tarvetta EU:n sotilasmenojen huomattavaan lisäämiseen tätä tarkoitusta varten perustettavasta omien varojen lähteestä;
- E. toteaa, että sotilaallisen alan ja puolustusalan integraatiota koskeva tavoite juontaa juurensa jo EU:n perustajiin, joiden tavoitteena oli perustaa legitiimi yhteinen puolustusmekanismi ja ylläpitää rauhantilaa Euroopan mantereella;
- F. ottaa huomioon, että SEU-sopimuksen 21 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 42 artiklassa määritellään selkeästi yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) ja yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (YTPP) periaatteet ja tavoitteet samoin kuin mekanismit ja puitteet niiden saavuttamiseksi; toteaa, että näiden tavoitteiden saavuttamisessa on kuitenkin edistytty hyvin vähän, vaikka parlamentti ja komissio ovat vaatineet ja ehdottaneet niiden täytäntöönpanoa moneen kertaan;
- G. ottaa huomioon, että YTPP:n kehittäminen edellyttää ennen kaikkea jäsenvaltioiden poliittista tahtoa, jaettuja arvoja ja periaatteita sekä yhteisiä etuja ja painopisteitä sekä institutionaalisten yhteistyörakenteiden luomista; toteaa, että YTPP:n olisi oltava tosiasiallinen ja jäsenneily lisäarvoa tuottava yhteinen politiikka eikä vain jäsenvaltioiden politiikkojen yhdistelmä tai niiden pienin yhteinen nimittäjä;
- H. ottaa huomioon, että kun Ranska aktivoi SEU-sopimuksen 42 artiklan 7 kohdan marraskuussa 2015, se oli osoitus kaikkien turvallisuuteen ja puolustukseen liittyvien perussopimuksen määräysten potentiaalista;
- I. ottaa huomioon, että SEU-sopimuksen 42 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti EU:lla on valtuudet määrittää ja toteuttaa yhteistä turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa, joka käsittää unionin asteittain määriteltävän unionin yhteisen puolustuspolitiikan; ottaa huomioon, että unionin olisi käytettävä tätä toimivaltaa jäsenvaltioiden toimien koordinoimien ja tehokkuuden parantamiseen ja täydentämiseen siten, ettei se heikennä tai syrjäytä jäsenvaltioiden toimivaltaa puolustuksen alalla;
- J. toteaa, että on olemassa Eurocorpsin kaltaisia eurooppalaisia monikansallisia rakenteita, jotka ovat esimerkkejä hyvistä käytännöistä ja jäsenvaltioiden välisestä vuosia jatkuneesta yhteistyöstä; toteaa, että näitä rakenteita voitaisiin käyttää lähtökohtana siirtymiselle kohti unionin yhteistä puolustuspolitiikkaa;
- K. ottaa huomioon, että EU:n kansalaiset odottavat EU:lta enemmän toimia puolustus- ja turvallisuusalalla; ottaa huomioon, että kesäkuussa 2016 toteutetun eurobarometri 85.1:n mukaan kaksi kolmasosaa vastanneista kansalaisista haluaisi EU:n osallistuvan vahvemmin turvallisuus- ja puolustuspoliittisiin asioihin jäsenvaltioiden sitoumuksilla;
- L. toteaa, että on perustettava puolustuskulttuuri, joka auttaa varmistamaan, että EU:n kansalaisilla on selkeä kuva puolustuksen merkityksestä yhteiskunnallemme ja sen roolista vakauden, rauhanturvaamisen ja kansainvälisen turvallisuuden edistäjänä;
- M. toteaa, että on ryhdyttävä toimiin unionin turvallisuuspolitiikan toimintakyvyn ja tehokkuuden lisäämiseksi, jotta sen avulla saataisiin todellisia parannuksia Euroopan turvallisuuteen;

- N. toteaa, että Eurooppa-neuvoston olisi perustettava viipymättä Euroopan puolustusunioni, kuten parlamentti toivoo, ja unionin yhteinen puolustus; ottaa huomioon, että jäsenvaltioiden olisi tehtävä yhteistä puolustusta koskeva päätös valtiosääntönsä asettamien vaatimusten mukaisesti;
- O. toteaa, että EU:n puolustuspolitiikan olisi parannettava EU:n valmiutta vahvistaa turvallisuutta niin EU:n sisällä kuin sen ulkopuolellakin sekä lujitettava Nato-kumppanuutta ja transatlanttisia suhteita, mikä auttaisi vahvistamaan myös Natoa;
- P. toteaa, että parlamentti kannattaa aktiivisesti Euroopan puolustusunionia ja jatkaa asianmukaisten ehdotusten esittämistä tässä tarkoituksessa; katsoo, että YUTP:tä ja YTPP:tä käsittelevien parlamenttien välisten kokousten olisi oltava se foorumi, jossa toteutetaan tehokkaasti ja säännöllisesti YTPP:tä koskevaa parlamenttien välistä yhteistyötä ja määrittellen asteittain unionin yhteinen puolustuspolitiikka;
- Q. ottaa huomioon, että unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja ja komission varapuheenjohtaja kuulee parlamenttia säännöllisesti unionin yhteisen puolustuspolitiikan asteittaisesta määrittämisestä, varmistaa, että parlamentin näkemykset otetaan tässä prosessissa asianmukaisesti huomioon, ja tiedottaa parlamentille Euroopan puolustusunionin perustamisessa tapahtuneesta edistymisestä;
- R. toteaa, että unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja ja komission varapuheenjohtaja viittasi 2. syyskuuta 2016 Gymnichissä pidetyssä EU:n epävirallisessa ulkoministerikokouksessa antamassaan lausunnossa ”mahdollisuuksien ikkunaan”, joka jäsenvaltioilla on selkeän edistymisen aikaansaamiseksi puolustusosalalla;
- S. ottaa huomioon, että komissio takaa perussopimusten sekä toimielinten niiden mukaisesti hyväksymien toimenpiteiden soveltamisen myös yhteisen ulko- ja puolustuspolitiikan alalla;
- T. toteaa, että puolustuspolitiikan olisi sisällyttävä unionin tuleviin vuotuisiin ja monivuotisiin ohjelmiin; katsoo, että komission olisi ryhdyttävä laatimaan asiaankuuluvia toimielinten välisiä sopimuksia, kuten EU:n puolustusta koskevaa valkoista kirjaa, jotta ne voidaan panna täytäntöön jo seuraavan EU:n monivuotisen rahoituskehysten ja poliittisen kehysten yhteydessä;
- U. ottaa huomioon, että parlamentti edustaa Euroopan kansalaisia ja toimii lainsäätäjänä ja budjettivallan käyttäjänä sekä huolehtii poliittisesta valvonnasta ja antaa neuvoja, joten sillä on keskeinen asema Euroopan puolustusunionin rakentamisessa;
- V. katsoo, että Euroopan parlamentin aktiivinen rooli sekä poliittinen tuki ja demokraattinen valvonta unionin puolustuspolitiikan määrittämisessä ja yhteisen puolustuksen luomisessa vahvistaisi ja tehostaisi unionin edustuksellista ja demokraattista perustaa;
- W. ottaa huomioon, että EU:n globaalistrategian olisi muodostettava erittäin selkeä ja arvokas strateginen kehys yhteisen ulko- ja puolustuspolitiikan kehittämiseksi tulevaisuudessa;
- X. toteaa, että ulkomailla tapahtuvat sotaharjoitukset ovat rajallisia sekä toimintasuunnitelmien että tarvittavan sotilaallisen logistiikkatuen suhteen;

- Y. toteaa, että sotaharjoituksia ei siksi voida toteuttaa ulkomailla, jos kyseisten maiden hallitukset eivät toimita joukko-osastoille tarvittavia aseita ja varusteita, kuten havaittiin Keski-Afrikan tasavallan (EUTM CAR) tai Malin (EUTM Mali) tapauksissa; toteaa, että ilman aseita ja varusteita tapahtuvat harjoituksia on mahdotonta rakentaa joukko-osastoja, jotka kykenevät toimimaan haastavissa sotaolosuhteissa;
- Z. toteaa, että eurooppalaiset sotilaat eivät tällä hetkellä saa osallistua sotilasoperaatioihin tarkkailijoina, mikä tarkoittaa sitä, etteivät he voi havaita harjoitettavien joukko-osastojen ongelmia eivätkä ratkaista mahdollisia operatiivisia ongelmia myöhemmässä vaiheessa;
- AA. toteaa, että nämä Malin ja Keski-Afrikan tasavallan joukko-osastot on perustettu taistelutoimintaa varten, mutta kun kolme vuotta on kulunut ilman asiaankuuluvia varusteita ja harjoituksia – kuten EUTM Malin tapauksessa – ne eivät ole läheskään toimintakykyisiä;
- AB. toteaa, että ilman tarvittavia aseita koulutusoperaatioita toteutetaan ulkomailla vain, jos kyseisen maan hallitus toimittaa joukko-osastoille aseita ja varusteita, joita he voivat käyttää koulutuksen päättymisen jälkeenkin;

Perustuslaillinen ja oikeudellinen kehys

1. muistuttaa, että SEU-sopimuksen mukaisesti yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka käsittää unionin asteittain määriteltävän yhteisen puolustuspolitiikan, joka johtaa yhteiseen puolustukseen, kun Eurooppa-neuvosto yksimielisesti niin päättää ja kun jäsenvaltiot hyväksyvät kyseisen päätöksen valtiosääntönsä asettamien vaatimusten mukaisesti; kehottaa jäsenvaltioita sitoutumaan ensisijaisesti YTPP:tä koskeviin perustamissopimuksen määräyksiin ja tehostamaan pyrkimyksiään sen varmistamiseksi, että niissä määritettyjen tavoitteiden saavuttamisessa edistytään konkreettisesti;
2. panee merkille, että Lissabonin sopimuksen YTPP:hen tuomat uudistukset ja innovaatiot muodostavat riittävän ja yhtenäisen kehyksen ja että niiden olisi näytettävä suuntaa aidosti yhteiselle politiikalle, joka perustuu jaettuihin voimavaroihin sekä koordinoituun suunnitteluun unionin tasolla; korostaa, että YTPP:n edistyminen nykyisessä institutionaalisessa ja oikeudellisessa kehyksessä riippuu enemmän jäsenvaltioiden poliittisesta tahdosta kuin oikeudellisista näkökohdista; korostaa, että SEU-sopimuksen 43 artikla kattaa kriisinhallintatehtävien koko kirjon, jonka unioni pyrkii toteuttamaan ripeästi ja päättäväisesti;
3. kehottaa sen vuoksi korkeaa edustajaa, varapuheenjohtajaa sekä neuvostoa ja jäsenvaltioita varmistamaan SEU-sopimuksen mukaisesti, että ulkoiseen toimintaan kuuluvien eri alojen toimet ovat johdonmukaisia ja että niitä toteutetaan globaalisti ja kattavasti, sekä käyttämään kaikkia SEU-sopimuksen tarjoamia mahdollisuuksia ja etenkin mekanismeja, jotka sisältyvät sopimuksen 42 artiklan 6 kohtaan ja 46 artiklaan, 42 artiklassa määriteltyyn pysyvään rakenteellista yhteistyötä koskevaan pöytäkirjaan N:o 10 sekä operatiivisessa vaiheessa YTPP:tä koskevan tehtävän toteuttamisen antamista jäsenvaltioiden ryhmälle koskevaan 44 artiklaan, jotta tehtävät ja operaatiot voidaan hoitaa nopeammin, tehokkaammin ja joustavammin; painottaa, että pysyvää rakenteellista yhteistyötä koskevat säännöt on määriteltävä selkeästi;
4. toteaa, että siltä osin kuin SEU-sopimuksessa määrätään, että neuvosto tekee YTPP:tä koskevia päätöksiä määräenemmistöllä, mikä koskee etenkin sopimuksen 45 artiklan

2 kohdan ja 46 artiklan 2 kohdan nojalla tehtäviä päätöksiä, kaikki tällaisten päätösten täytäntöönpanosta aiheutuvat menot olisi rahoitettava unionin talousarvioon menoina otettavista lisämäärärahoista; katsoo, että tähän tarvitaan lisärahoitusta tai yhteisrahoitusta jäsenvaltioilta;

5. katsoo näin ollen, että Euroopan puolustusvirastoa (EDA) ja pysyvää rakenteellista yhteistyötä olisi kohdeltava Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) tavoin unionin sui generis -toimieliminä; katsoo, että tämä edellyttää varainhoitoasetuksen muuttamista siten, että Euroopan puolustusvirasto ja pysyvä rakenteellinen yhteistyö sisällytetään asetuksen 2 artiklan b kohtaan ja luodaan niille oma pääluokka unionin talousarvioon; muistuttaa, että parlamentin olisi toimittava yhdessä neuvoston kanssa lainsäätäjänä ja budjettivallan käyttäjänä sekä huolehdittava poliittisesta valvonnasta ja annettava neuvoja perussopimuksissa määrättyjen edellytysten mukaisesti;
6. on vakuuttunut, että SEU-sopimuksen 41 artiklan 1 kohtaa sovelletaan Euroopan puolustusviraston ja pysyvän rakenteellisen yhteistyön hallinnollisiin menoihin;
7. toteaa, että SEU-sopimuksen 41 artiklan 2 kohtaa sovelletaan Euroopan puolustusviraston ja pysyvän rakenteellisen yhteistyön toimintamenoihin; toteaa, että SEU-sopimuksen 42 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista sotilaallisista tehtävistä aiheutuneet toimintamenot, alueeseensa kohdistuvan aseellisen hyökkäyksen kohteeksi joutuneen jäsenvaltion puolustusoperaatiosta aiheutuneet toimintamenot ja toimintamenot, jotka aiheutuvat operaatioista, joissa jäsenvaltiot täyttävät SEU-sopimuksen 42 artiklan 7 kohdan mukaisen auttamisvelvollisuutensa, olisi rahoitettava yhteisesti, mutta ei unionin talousarviosta; pitää myönteisenä 42 artiklan 7 kohdan keskinäistä avunantoa koskevan lausekkeen aktivointia;
8. katsoo näin ollen, että Euroopan puolustusviraston ja pysyvän rakenteellisen yhteistyön hallinto- ja toimintamenojen rahoittaminen unionin talousarviosta on ainoa perussopimusten mukainen vaihtoehto, huolimatta siitä, että kumpikin elin voi hallinnoida jäsenvaltioiden suoraan antamia varoja;
9. kehottaa jäsenvaltioita osoittamaan Euroopan puolustusviraston ja pysyvän rakenteellisen yhteistyön hallinto- ja toimintamenojen rahoittamiseen tarvittavan lisärahoituksen unionin talousarviosta;
10. kehottaa neuvostoa tarkistamaan tätä tarkoitusta varten päätöstä (YUTP) 2015/1835 Euroopan puolustusviraston perussäännöstä, kotipaikasta ja sen toimintaa koskevista säännöistä;
11. katsoo, että unionin laajuisen jäsenvaltioiden keskinäisen puolustusyhteistyön syventämiseen olisi liityttävä sekä Euroopan parlamentin että kansallisten parlamenttien harjoittaman valvonnan tehostaminen;
12. painottaa tässä yhteydessä parlamentin roolia budjettivallan käyttäjänä; on vakaasti päättänyt harjoittaa tehokkaasti Euroopan puolustusviraston ja pysyvän rakenteellisen yhteistyön parlamentaarista valvontaa ja talousarvion valvontaa perussopimusten mukaisesti;
13. kehottaa neuvostoa ryhtymään SEU-sopimuksen 41 artiklan 3 kohdan mukaisiin toimiin ja tekemään viipymättä päätöksen käynnistysrahaston perustamisesta SEU-sopimuksen

42 artiklan 1 kohdassa ja 43 artiklassa tarkoitettuihin tehtäviin liittyvien sotilasoperaatioiden varhaisvaiheen pikaista rahoitusta silmällä pitäen;

14. kehottaa neuvostoa ryhtymään SEU-sopimuksen 42 artiklan 2 kohdan mukaisiin konkreettisiin toimiin Euroopan armeijoiden yhdenmukaistamiseksi ja standardisoimiseksi, jotta helpotettaisiin niiden henkilöstön yhteistyötä uuden Euroopan puolustusunionin alaisuudessa unionin asteittain määriteltävän yhteisen puolustuspolitiikan yhtenä askeleena;

YTPP:n eurooppalainen lisäarvo

15. korostaa, että YTPP:n tavoitteiden saavuttaminen unionin operatiivisten valmiuksien vahvistamiseksi unionin ulkopuolella toteutettavia SEU-sopimuksen mukaisia rauhanturvaamiseen, konfliktinestoon ja kansainvälisen turvallisuuden lujittamiseen liittyviä tehtäviä varten on tärkeämpää kuin koskaan turvallisuusympäristön heiketessä nopeasti; uskoo vakaasti, että EU:hun ja sen alueeseen ja kansalaisiin kohdistuvat turvallisuus- ja puolustusuhat ovat yhteisiä eikä mikään jäsenvaltio voi niitä yksin torjua; on vakuuttunut, että unionin turvallisuus ja puolustus vahvistuu, kun unioni ja jäsenvaltiot päättävät pysyä yhtenäisinä ja toimia yhdessä; katsoo, että EU:n on kehitettävä omaa turvallisuuttaan ja puolustustaan varten tehokas eurooppalainen taakanjakojärjestelmä, jollaista ei vielä toistaiseksi ole; kehottaa jäsenvaltioita osoittamaan täysimääräisen poliittisen sitoutuneisuutensa tähän tavoitteeseen ja tekemään yhteistyötä sen saavuttamiseksi;
16. korostaa, että turvallisuus- ja puolustusalalla eurooppalainen lisäarvo on ilmeinen tehokkuudessaan, sillä se antaa jäsenvaltioille lisää ja kustannustehokkaampia valmiuksia, lisää turvallisuus- ja puolustusalan yhtenäisyyttä, koordinoitua ja yhteentoimivuutta sekä vahvistaa edelleen unionin yhteisvastuullisuutta, yhteenkuuluvuutta sekä strategista itsemääräämisoikeutta ja kestävyttä; kiinnittää huomiota arvioihin, jonka mukaan jokainen puolustukseen investoitu euro tuottaa voittoa 1,6-kertaisesti, erityisesti ammattitaitoisen työvoiman, tutkimuksen ja teknologian sekä viennin kautta;
17. korostaa, että kaikkien perussopimuksissa tarjottujen mahdollisuuksien käyttäminen parantaisi kilpailukykyä ja puolustusteollisuuden toimintaa sisämarkkinoilla, edistäisi entisestään puolustusyhteistyötä myönteisillä kannustimilla ja kohdentamalla rahoitusta hankkeisiin, joita jäsenvaltiot eivät pysty toteuttamaan, vähentämällä tarpeetonta päällekkäisyyttä ja edistämällä entistä tehokkaampaa julkisten varojen käyttöä;
18. korostaa, että YTPP:n vahvistaminen perussopimusten mukaisesti ei heikennä valtioiden täysivaltaisuutta, koska politiikkaa ohjaavat jäsenvaltiot; on vakuuttunut, että täysivaltaisuutta kunnioitetaan parhaiten puolustamalla Euroopan unionin alueellista koskemattomuutta yhteisen puolustuspolitiikan avulla;
19. korostaa, että YTPP-operaatioiden käynnistäminen SEU-sopimuksen 44 artiklan perusteella edistää Euroopan puolustusunionin toteutumista; kehottaa EU:ta hyödyntämään 44 artiklan koko potentiaalia, jotta voidaan jatkaa ja tehostaa tällaisia operaatioita, joilla raivataan tietä operatiiviselle turvallisuus- ja puolustuspolitiikalle;
20. pitää erittäin tärkeänä kansallisten puolustusmenojen kasvattamista 2 prosenttiin EU:n BKT:stä; korostaa tämän tarkoittavan sitä, että puolustusmenot kasvaisivat tulevan vuosikymmenen loppuun mennessä lähes 100 miljardia euroa; katsoo, että tätä sysäystä

olisi hyödynnettävä siten, että käynnistetään uusia strategisia yhteistyöohjelmia sekä unionin sisällä että sen ulkopuolella parantamalla kysyntä- ja tarjontapuolen rakennetta ja lisäämällä kummankin puolen tehokkuutta ja vaikuttavuutta; katsoo, että tällä lisäyksellä edistetään unionin tason tukea eurooppalaiselle puolustusalan teollisuudelle ja työpaikkojen luomiselle erityisesti pienissä ja keskisuurissa yrityksissä; katsoo, että huomattava osa näistä menoista olisi kanavoitava tutkimukseen ja kehittämiseen sekä strategisiin yhteistyöohjelmiin siten, että keskitytään uusiin kaksikäyttö- ja puolustusteknologioihin, jotka ovat erittäin tärkeitä tällaisten päämäärien saavuttamisen kannalta ja saattavat tuoda lisäarvoa Euroopan unionille; huomauttaa, että näillä ylimääräisillä menoilla olisi myös varmistettava tehostettu vastuuvollisuus, avoimuus ja valvonta, joka koskee unionin julkisten varojen käyttöä;

21. on vakuuttunut, että puolustukseen tehtävillä unionin investoinneilla olisi varmistettava, että kaikki jäsenvaltiot voivat osallistua sotilaallisten voimavarojensa tasapainoiseen, yhtenäiseen ja synkronoituun parantamiseen; katsoo, että tämä tarjoaa unionille strategisen tilaisuuden parantaa turvallisuuttaan ja puolustustaan;

Institutionaalinen kehys

Puolustusministerineuvosto

22. korostaa jatkuvaa tarvetta puolustusministereistä koostuvan neuvoston perustamiselle unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan johdolla, jotta yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan täytäntöönpanoa voidaan koordinoida ja tehostaa;

Puolustusviraston johtokunta

23. katsoo, että Euroopan puolustusviraston johtokunta, joka koostuu jäsenvaltioiden puolustusministeriöiden edustajista, on sopiva elin hoitamaan neuvonta- ja valvontatehtäviä, joita SEU-sopimuksen 42, 45 ja 46 artiklan täytäntöönpanon edellyttää;
24. katsoo, että Euroopan puolustusviraston perussäännöstä, kotipaikasta ja sen toimintaa koskevista säännöistä annetun päätöksen (YUTP) 2015/1835 4 artiklan 4 kohta muodostaa välttämättömän ja vahvan perustan Euroopan puolustusviraston johtokunnan toiminnalle unionin kolmantena pysyvien edustajien komiteana, puolustusviraston johtokuntana; katsoo, että kun pysyvä rakenteellinen yhteistyö on aloitettu, tämän komitean olisi myös hoidettava niitä neuvonta- ja valvontatehtäviä, joita pysyvän rakenteellisen yhteistyön täytäntöönpano edellyttää;
25. on vakuuttunut, että SEU-sopimuksen 38 artiklassa tarkoitetun poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean toimeksiantoa on tulkittava tarkasti; katsoo, että perussopimusten nojalla toimeksianto kattaa vain unionin ulkopuoliset tilanteet ja tehtävät sekä tietyt solidaarisuuslausekkeen täytäntöönpanoon liittyvät näkökohdat; ottaa erityisesti huomioon, ettei komitealle kehitettyjä työjärjestelyjä ole mukautettu SEU-sopimuksen 42 artiklan 2 kohdassa määritellyn YTPP:n osan täytäntöönpanoon;
26. kehottaa neuvostoa tarkistamaan poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean perustamisesta tehtyä päätöstä 2001/78/YUTP sekä Euroopan puolustusviraston perussäännöstä, kotipaikasta ja sen toimintaa koskevista säännöistä tehtyä päätöstä (YUTP) 2015/1835;

Euroopan puolustusvirasto

27. muistuttaa, että Euroopan puolustusviraston tavoitteena on tukea jäsenvaltioita puolustusvalmiuksiansa kehittämisessä sekä puolustusalan teollisen ja teknologisen perustan vahvistamisessa; korostaa, ettei Euroopan puolustusviraston potentiaalia ole hyödynnetty täysimääräisesti YTPP:n kehittämisessä ja kyseisten tavoitteiden saavuttamisessa, mikä edellyttää Euroopan puolustusviraston valmiuksien täysimääräistä hyödyntämistä; kehottaa pohtimaan viraston tulevaa roolia ja tehtäviä; kehottaa jäsenvaltioita määrittämään uudistetussa Euroopan puolustusvirastossa yhteisen tavoitetason ja sitoutumaan siihen; kehottaa vahvistamaan Euroopan puolustusviraston poliittista tukea, rahoitusta ja resursseja sekä sen koordinoitua komission, jäsenvaltioiden ja muiden toimijoiden toimien kanssa erityisesti voimavarojen kehittämisen, puolustushankintojen, tutkimuksen sekä jäsenvaltioiden asevoimien yhteentoimivuuden edistämisen aloilla; toteaa, että virasto voi osarahoittaa esikaupallisia hankintoja sekä innovatiivisten ratkaisujen julkisia hankintoja yhdessä jäsenvaltioiden ja yksityisten markkinatoimijoiden kanssa;
28. panee merkille Euroopan puolustusviraston päätöksen tarkastella uudelleen voimavarojen kehittämissuunnitelmaa EU:n globaalistrategian mukaisesti ja odottaa kiinnostuneena uutta voimavarojen kehittämissuunnitelmaa, jossa EU:n ja jäsenvaltioiden painopisteet ja tarpeet otetaan huomioon tarkoituksenmukaisemmalla tavalla;
29. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään Euroopan puolustusviraston yhteydessä voimavaroja ja puolustusmateriaalia koskevaa eurooppalaista politiikkaa SEU-sopimuksen 42 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja kehottaa komissiota ja Euroopan puolustusvirastoa tekemään ehdotuksia tästä asiasta; kehottaa unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa ja komission varapuheenjohtajaa tiedottamaan parlamentille tuloksista, joita on saavutettu komission ja puolustusviraston työsuhteessa sekä näiden kahden ja Euroopan avaruusjärjestön (ESA) ja puolustusmateriaalialan yhteistyöorganisaation (OCCAR) välisessä yhteistyössä; kehottaa jäsenvaltioita panemaan asianmukaisesti täytäntöön asevientä koskevan yhteisen kannan 2008/944/YUTP ja määrittelemään yhteisen asevientipolitiikan, jolla varmistetaan, että aseviennissä noudatetaan yhteisiä, EU:n tason kriteerejä aseiden, ampumatarvikkeiden sekä puolustusmateriaalin ja -teknologian viennistä kolmansiin maihin;

Pysyvä rakenteellinen yhteistyö

30. kannustaa jäsenvaltioita aloittamaan mahdollisimman pikaisesti unionin puitteissa pysyvän rakenteellisen yhteistyön ja osallistumaan siihen voidakseen siten ylläpitää ja parantaa sotilaallisia voimavarojaan kehittämällä sotilasoppia ja johtajuutta, kehittämällä ja kouluttamalla henkilökuntaa, kehittämällä puolustusmateriaalia ja infrastruktuuria sekä yhteentoimivuuden ja sertifiointin avulla; korostaa, että kaikkien puolustusyhteistyötä korkeimmalle mahdolliselle tasolle haluavien jäsenvaltioiden on tärkeää ja tarpeellista osallistua pysyvään ja tehokkaaseen rakenteelliseen yhteistyöhön; katsoo, että pysyvistä ”Euroopan integroiduista joukoista” olisi tehtävä monikansallinen joukko-osasto pysyvää rakenteellista yhteistyötä koskevan pöytäkirjan N:o 10 1 artiklan mukaisesti ja asetettava ne unionin käyttöön YTPP:n täytäntöön panemiseksi SEU-sopimuksen 42 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla; kehottaa unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa ja komission varapuheenjohtajaa esittämään ehdotuksia pysyvän rakenteellisen yhteistyön käyttöönotolle vuoden 2017 ensimmäisen puoliskon aikana;

31. katsoo, että unionin olisi yhteisymmärryksessä asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa annettava säännöksiä, jotka koskevat osallistumista jäsenvaltioiden toteuttamiin voimavarojen kehittämistä koskeviin ohjelmiin; katsoo, että unionin taloudellinen tuki tällaisille ohjelmille ei saisi ylittää osallistuvien jäsenvaltioiden osuuksia;
32. toteaa, että EU:n taisteluosastojärjestelmä olisi siirrettävä pysyvän rakenteellisen yhteistyön piiriin samalla, kun perustetaan pysyvä siviili- ja sotilasalan päämaja sekä yhtä tärkeät sotilas- ja siviilikriisinhallinnan suunnittelu- ja toteutusvoimavarat, jotka vahvistaisivat strategisen ja operatiivisen suunnittelun kaikkia vaiheita, tehostaisivat siviili- ja sotilasalan yhteistyötä sekä parantaisivat EU:n kykyä reagoida nopeasti kriiseihin; katsoo, että myös muut EU:n monikansalliset rakenteet, kuten Euroopan ilmakuljetusjohtoporras, Eurocorps ja puolustusmateriaalialan yhteistyöorganisaatio OCCAR sekä kaikki kahden- ja monenväliset sotilaallisen yhteistyön muodot pysyvään rakenteelliseen yhteistyöhön osallistuvien maiden keskuudessa, olisi tuotava pysyvän rakenteellisen yhteistyön alaisuuteen; katsoo, että EU:n etuoikeuksia ja koskemattomuutta olisi sovellettava näihin monikansallisiin rakenteisiin, jotka ovat osa pysyvää rakenteellista yhteistyötä;
33. katsoo, että unionin olisi katettava kaikki EU:n taisteluosaston menot joukkojen toiminta-, valmiustila- ja vetäytymisvaiheissa;
34. kehottaa unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa ja komission varapuheenjohtajaa ja neuvostoa panemaan kokonaisuudessaan täytäntöön YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1325 ja nimittämään naisia ja konflikteja käsittelevän erityisedustajan;

Euroopan parlamentti

35. korostaa, että parlamentilla olisi oltava merkittävä asema YTPP:n täytäntöönpanon tarkkailussa ja valvonnassa ja sen arvioinnissa SEU-sopimuksen 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti; toteaa, että YUTP:tä ja YTPP:tä käsittelevästä parlamenttien välisestä kokouksesta olisi tultava foorumi, jossa toteutetaan parlamenttien välistä kuulemistä ja valvotaan YTPP:n toimintaa; korostaa, että parlamenttia on kuultava konkreettisesti tärkeissä YTPP:tä koskevissa kysymyksissä, jotka liittyvät erityisesti EU:n ulkopuolisiin sotilas- ja siviilioperaatioihin ja strategiaan puolustusoperaatioihin;
36. kehottaa tässä yhteydessä unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa ja komission varapuheenjohtajaa antamaan SEU-sopimuksen 36 artiklalle täyden oikeusvaikutuksen varmistamalla, että parlamentin näkemykset otetaan asianmukaisesti huomioon, kun parlamenttia kuullaan yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan keskeisistä näkökohdista ja perusvalinnoista osana yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa; pyytää vahvistamaan käytettävissä olevia parlamentaarisia ja poliittisia valvontamekanismeja antamalla parlamentille säännöllisemmin enemmän tietoja;
37. kehottaa parlamenttia muuttamaan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alivaliokunnan täysivaltaiseksi parlamentin valiokunnaksi ja antamaan sille näkyvän roolin yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan täytäntöönpanossa ja erityisesti puolustusmarkkinoihin liittyvien säädösten valvontaa sekä koordinoitun puolustusalan vuosikatsauksen kaltaisia menettelyjä koskevan roolin;

38. pyytää vahvistamaan Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien välistä yhteistyötä, koska sillä on ratkaiseva merkitys konkreettisten tulosten aikaansaamiselle YTPP:n alalla ja YTPP:n legitimitetin parantamiselle; panee merkille, että tällainen yhteistyö ei saa heikentää YTPP:n täytäntöönpanoa eikä sen tavoitteiden saavuttamista unionin politiikkana;
39. katsoo, että talousarviomenettelyihin liittyvän tehtävänsä lisäksi parlamentin olisi jatkossakin edistettävä tiettyjä aloitteita ja annettava suosituksia neuvostolle, korkealle edustajalle, varapuheenjohtajalle sekä komissiolle yhteistä turvallisuutta ja puolustusta koskevissa kysymyksissä;

EU:n ja Naton suhde

40. kehottaa lähentämään YTPP:n ja Naton välistä suhdetta, joka tarjoaa poliittisen mahdollisuuden yhteistyölle ja täydentävyydelle kaikilla tasoilla tämän kuitenkin rajoittamatta SEU-sopimuksen 42 artiklan 7 kohdan toista alakohtaa; muistuttaa, että EU:n ja Naton välinen strateginen kumppanuus on arvioitava uudelleen ja sitä on laajennettava, jotta voidaan kehittää yhteisiä voimavaroja ja välttää toimien ja rakenteiden päällekkäisyyttä, mikä pienentää kustannuksia ja tehostaa toimintaa; kehottaa unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa ja komission varapuheenjohtajaa aloittamaan välittömästi keskustelut transatlanttisten kumppaneiden kanssa, jotta selvennettäisiin sitä, mikä niiden kanta on globaalistrategiassa käsiteltäviin eri aiheisiin;
41. kehottaa korkeaa edustajaa, varapuheenjohtajaa ja Naton pääsihteeriä analysoimaan tarkasti, mitä oikeudellisia ja poliittisia seurauksia EU:n ja Naton kumppanuuden kehittämiseksi aiheutuisi, jos Yhdistynyt kuningaskunta panisi SEU-sopimuksen 50 artiklan täytäntöön;
42. korostaa, että Berliini plus -järjestelyt olisi muotoiltava perinpohjaisesti uudelleen, jotta ne voidaan mukauttaa nykyistä strategista tilannetta vastaavaksi ja korjata myöhemmät puutteet, kuten taktisten ja operatiivisten mekanismien tehostaminen skenaarioissa, joissa sekä EU että Nato ovat läsnä, ja jotta myös Nato voi hyötyä EU:n välineistä;

Poliittiset suositukset

43. kannattaa ehdotusta koordinoidusta puolustusalan vuosikatsauksesta, jonka yhteydessä jäsenvaltiot koordinoisivat puolustusmenojaan ja voimavarasuunnitelmiaan avoimessa prosessissa, johon osallistuisivat sekä Euroopan parlamentti että kansalliset parlamentit;
44. kehottaa neuvostoa ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa ja komission varapuheenjohtajaa laatimaan ensimmäisenä askeleena kohti Euroopan puolustuksessa tarvittavien valmiuksien kehittämistä turvallisuutta ja puolustusta koskevan EU:n valkoisen kirjan, joka sisältää asianmukaisen määritelmän EU:n ja sen jäsenvaltioiden turvallisuuteen kohdistuvista uhista ja riskeistä sekä etenemissuunnitelman ja aikataulun ripeille toimenpiteille, joiden avulla pyritään luomaan Euroopan puolustusunioni ja tehokkaampi yhteinen puolustuspolitiikka; katsoo, että tämä valkoinen kirja olisi laadittava EU:n eri toimielinten myötävaikutuksella, sen olisi oltava mahdollisimman kattava ja sen olisi sisällettävä unionin suunnittelemat toimenpiteet;

45. suhtautuu myönteisesti komission marraskuussa 2016 esittämään Euroopan puolustusalan toimintasuunnitelmaan; kehottaa tässä yhteydessä komissiota ja jäsenvaltioita selventämään perinpohjaisesti mahdollisen Euroopan puolustusrahaston hallinnointia, rahoitusta ja tavoitteita sekä erityisesti valmiutta ja tutkimusta koskevia ”ikkunoita”; katsoo, että toimintasuunnitelman tehokas täytäntöönpano edellyttää jäsenvaltioilta ja EU:n toimielimiltä vahvaa tukea ja poliittista sitoutumista; pitää siksi valitettavana, etteivät komissio, Euroopan puolustusvirasto ja jäsenvaltiot ole vielä suorittaneet kaikkia tehtäviä, jotka niille annettiin puolustusta koskevissa Eurooppa-neuvoston kokouksissa vuosina 2013 ja 2015;
46. korostaa, että komission tekemissä useissa aloitteissa on otettava huomioon puolustusalan erityispiirteet (osallistumista koskevat säännöt, teollis- ja tekijänoikeudet, hallinnointi ja yhteensopivuus operatiivisten vaatimusten kanssa); katsoo, että tätä on seurattava tiiviisti kautta 2021–2027 koskevien neuvottelujen aikana erityisesti Euroopan puolustusalan tulevan tutkimusohjelman täytäntöönpanon osalta;
47. katsoo, että turvallisuutta ja puolustusta koskeva EU:n valkoinen kirja olisi hyväksyttävä turvallisuutta ja puolustusta koskevan globaalistrategian täytäntöönpanosuunnitelman pohjalta, jotta edistetään unionin yhteisen puolustuspolitiikan asteittaista määrittelemistä; korostaa, että asiakirjassa olisi sekä käsiteltävä jäsenvaltioiden tämänhetkisiä sotilaallisia voimavaroja että analysoitava, millaista yhteistyötä tarvitaan ja miten se saavutetaan, millaisia operaatioita EU voi toteuttaa ja millaisia voimavaroja ja rahoitusta tarvitaan, samalla kun siinä tuetaan Naton ja EU:n välistä koordinoitua ja yhteistyötä;
48. kehottaa uudistamaan välittömästi Athena-järjestelmää siten, että pyritään laajentamaan sen mahdollisuuksia jakaa kustannuksia ja saada yhteistä rahoitusta ja varmistamaan operaatioihin liittyvä oikeudenmukainen kustannusten jako siten, että jäsenvaltioita kannustetaan osallistumaan joukoillaan ilman rahoitusvalmiuksista johtuvia rajoitteita; katsoo, että kyseisellä uudistuksella olisi varmistettava, että kaikki 27. maaliskuuta 2015 tehdyn neuvoston päätöksen (YUTP) 2015/528 liitteissä I–IV tarkoitetut yhteiset kustannukset peritään aina Athenalta; katsoo, että uudistettua Athena-järjestelmää olisi käytettävä myös ”Euroopan yhdenmukaisen puolustusvoimien” (heti kun ne perustetaan pysyvän strategisen yhteistyön puitteissa) operatiivisten menojen rahoittamiseen, EU:n taisteluosastot mukaan luettuina;
49. vaatii täyttämään ulkomailla suoritettavien unionin sotilaskoulutusoperaatioiden toimeksiannon paikallisten kansallisten sotilasyksiköiden kouluttamisesta siten, että ne pystyvät hoitamaan sotatilanteet ja turvallisuusuhat (kapinat ja terrorismi); katsoo, että siksi niille on annettava aseet ja tarvittavat varusteet koulutusta ja paikan päällä tapahtuvaa toimintaa varten ja että niiden koulutuksesta vastaavien unionin sotilashenkilöiden olisi voitava toimia niiden mukana tarkkailijoina osallistumatta operaatioihin, jotta he voivat arvioida koulutuksen tehokkuutta ja toteuttaa tarvittaessa korjaavia toimia ja antaa uudelleen koulutusta;
50. korostaa tarvetta keskustella syvällisemmin unionin ja Yhdistyneen kuningaskunnan tulevasta suhteesta yhteistä turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa koskevissa asioissa ja erityisesti sotilaallisten voimavarojen alalla siinä tapauksessa, että Yhdistynyt kuningaskunta päättää panna SEU-sopimuksen 50 artiklan täytäntöön; katsoo, että Northwoodissa sijaitsevan operaatioesikunnan Atalanta-operaatiota koskevia komentojärjestelyjä on uudistettava;

51. kehottaa neuvostoa ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa ja komission varapuheenjohtajaa varmistamaan koordinoinnin kaikilla vuorovaikutuksen tasoilla: siviili- ja sotilastoiminnan tasolla, EUH:n/komission sekä EU:n ja jäsenvaltioiden tasolla; suhtautuu myönteisesti globaalistrategiassa vahvistettuun sisäisen ja ulkoisen turvallisuuden väliseen yhteyteen ja kehottaa unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa ja komission varapuheenjohtajaa sekä komissiota varmistamaan yhtenäisyys ja varmistamaan, että turvallisuuden sisäisiä ja ulkoisia näkökohtia koordinoidaan asianmukaisesti myös hallinnon tasolla;
52. toteaa, että EU:n on pyrittävä tehokkaammin vahvistamaan globaalia hallintotapaa, jonka vaikutukset näkyvät strategia- ja turvallisuustilanteen paranemisena; kehottaa jäsenvaltioita edistämään YK:n uudistamista sen legitimitetin, avoimuuden, vastuunentelyjen ja tehokkuuden lisäämiseksi; katsoo, että YK:n turvallisuusneuvostoa on uudistettava erityisesti sen kokoonpanon ja äänestysmenettelyjen osalta, jotta voidaan edistää sen valmiuksia vastata päättäväisesti maailmanlaajuisiin turvallisuushaasteisiin perinteisiä sotilaallisia keinoja laajemmin;
53. korostaa, että inhimillinen tekijä on yksi arvokkaimmista voimavaroistamme työskennellessämme yhteisen puolustuksen toteuttamiseksi; katsoo, että tarvitaan lisää investointeja YTPP:tä koskevaan koulutukseen, kansallisiin sotilaallisiin keskuksiin perustuvan integroidun järjestelmän tavoittelu mukaan luettuna, koska koulutus on tehokas väline, jonka avulla voidaan edetä tällä alalla;
54. katsoo, että Euroopan parlamentin tässä päätöslauselmassa esittämät näkemykset ovat SEU-sopimuksen 36 artiklassa tarkoitettuja suosituksia neuvostolle ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle ja komission varapuheenjohtajalle; katsoo, että unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja komission varapuheenjohtajan on otettava nämä suositukset asianmukaisesti huomioon kaikissa YTPP:n kehittämistä koskevissa ehdotuksissa ja neuvoston on otettava ne huomioon, kun se hyväksyy tällaisia ehdotuksia; toteaa, että näin unionin toimielinten välistä vilpittömyyttä yhteistyötä toteutetaan moitteettomasti;
55. korostaa, että SEU-sopimuksen 21 artiklassa todetaan yksiselitteisesti, että unionin toiminta kansainvälisellä tasolla perustuu sen perustamisen, kehittämisen ja laajentumisen johtajatuksena oleviin periaatteisiin, joita unioni pyrkii edistämään muualla maailmassa, ja että näitä periaatteita ovat demokratia, oikeusvaltio, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien yleismaailmallisuus ja jakamattomuus, ihmisarvon kunnioittaminen, tasa-arvo ja yhteisvastuu sekä Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan periaatteiden ja kansainvälisen oikeuden noudattaminen;

Euroopan unionin nykyisen toimielinrakenteen mahdolliset kehityskulut ja mukautukset

56. kehottaa tulevan valmistelukunnan jäseniä
 - harkitsemaan tämän päätöslauselman ja yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan sekä Euroopan puolustusunionin täytäntöönpanoa koskevan parlamentin päätöslauselmien suosituksia ja suuntaviivoja;
 - sisällyttämään tulevaan unionin perussopimukseen kyseisiin päätöslauselmiin perustuvia määräyksiä, joilla

- perustetaan Euroopan unionin asevoimat, jotka kykenevät lähettämään konflikteihin erittäin vaikeiden konfliktien taistelujoukkoja, tulitaukojen tai rauhansopimusten turvaamisesta ja evakuoititehtävistä vastaavia vakauttamisjoukkoja, sairaanhoitopalveluja, liikkuvat kenttäsairaalat mukaan luettuina, sekä logistiikka- ja pioneerijoukkoja;
- annetaan unionin puolustuspolitiikan puitteissa täsmälliset ja sitovat ohjeet keskinäisen avunannon lausekkeen aktivoinnista ja täytäntöönpanosta;
- huolehditaan kansallisten tiedustelupalveluiden pakollisesta tietojen jakamisesta unionin tasolla riittävien yhteistyörakenteiden avulla;
- perustetaan komissioon pysyvä puolustusasioiden työryhmä unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja komission varapuheenjohtajan alaisuuteen; myönnetään parlamentille pysyvä edustus tähän ryhmään; tuetaan komission laajempaa osallistumista puolustusalaalla hyvin kohdennetun tutkimuksen, suunnittelun ja täytäntöönpanon avulla; kehoitetaan komission unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa ja komission varapuheenjohtajaa sisällyttämään ilmastonmuutosnäkökohdat kaikkeen EU:n ulkoiseen toimintaan ja ennen kaikkea YTPP:aan;
- käsittelemään jäsenvaltioiden puolustusmenojen merkitystä koko Euroopan turvallisuudelle eli ottamaan kaikissa finanssi- ja budjettipoliittisissa arvioinneissa huomioon, kuinka paljon kukin jäsenvaltio käyttää varoja tällä alalla (puolustuspolitiikan eurooppalainen ohjausjakso); katsoo, että unionin olisi pitkällä aikavälillä tutkittava mahdollisuuksia ottaa käyttöön yhtenäinen talousarvio ja pyrittävä siihen;

o

o o

57. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, komissiolle, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, komission varapuheenjohtajalle, Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerille, Pohjois-Atlantin puolustusliiton pääsihteerille, avaruus-, turvallisuus- ja puolustusalan EU-virastoille ja kansallisille parlamenteille.